

[Vesterager.]

Man kan nemlig udmærket godt stille det Spørgsmaal: har Skolen ikke Tilsyn nok? Man kan maaske svare, at den har for lidt, hvis Læreren ikke passer sine Ting, men jeg tvivler paa, at det da hjælper synderligt, om vi faar noget mere. Men selv om man bliver ved at indføre det ene Tilsyn efter det andet, er jeg overbevist om, at der ikke kommer ret megen Fornyelse ind i Skolen ad den Vej. Og det kunde let gaa saadan, som en Lærer i Jylland skrev for nogen Tid siden, at man snart skulde have Tilsyn med Tilsynet. Man har det faglige Tilsyn, det lokale Tilsyn, Kredstilsynet, man har det hygiejniske Tilsyn, det er i Virkeligheden blevet saadan, at Tilsyn kan komme efter Tilsyn.

Derfor ønsker jeg ikke, at der skal gennemføres mere Tilsyn. Jeg tror endog, at meget af det udmærket godt kunde begrænses. Der var visse Folk, der kunde tilkaldes, hvis der var Brug for dem. Jeg tror, som sagt, ikke, der kommer nogen særlig Fornyelse ind i Skolen gennem alle disse Tilsyn. Fornyelsen kommer ad helt andre Veje, gennem Lærernes eget Arbejde, gennem en positiv Indsats fra Institutioner, hvor Lærere, der gerne vil udvikle sig, kan dygtiggøre sig Tid efter anden. Jeg har derfor ikke saa megen Interesse af at tale saa meget om Tilsynet.

Derimod vil jeg gerne have, at Skolen skulde have en god og alsidig Styrelse, der stod forstaaende overfor Skolens Arbejde, ikke mindst i vor Tid, hvor man har uhyre vanskelige Forhold paa Skolevæsenets Omraade, og hvor man ikke kan sige andet end, at de Resultater, vi har naaet, ikke er saa tilfredsstillende, som de maaske gerne skulde være. En god Styrelse af Skolens Anliggender vil derfor have stor Betydning, og alle de Kræfter indenfor vort Folk, der har med virkelig Folkeopdragelse at gøre, burde staa sammen for at dygtiggøre den Ungdom, der er os betroet, baade i moralsk, kundskabsmæssig og teknisk Henseende. Det trænger Ungdommen til. Derfor er der ingen Grund til at splitte de Faktorer, der skal staa sammen i Arbejdet. Bestræbelserne skulde tværtimod gaa ud paa, at man kunde faa den bedste samlede Indsats til Held for den Ungdom, vi gerne skulde være med til at dygtiggøre.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om enkelte Afsnit. Med Hensyn til det lokale Tilsyn vil vi ikke være med til den af Flertallet foreslaaede Deling af Forældrene i Landkommunerne. Den ærede Ordfører for Flertallet sagde, at det kom an

paa at kalde paa Befolkningens levende Interesse. Deri er jeg enig, men det er rigtig nok en løjerlig Maade at kalde paa Interessen paa, ved at afskære Halvdelen eller 40 pCt. af Befolkningen fra Stemmeret. Hvis det ærede Medlem tror, at det er paa den Maade, man paa kalder Befolkningens levende Interesse, tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Det er dog et gammelt Slagord fra demokratisk Side, at man skulde udvide Rammerne for Valgret for derigennem at vække Interessen for de Spørgsmaal, der skulde stemmes om og vælges til. Tror det ærede Medlem, at man kan afgrænse Interessen for Skolens Anliggender ved at sige, at den Husmand eller Gaardmand i et Landdistrikt, der har et Barn, som er syv Aar og er begyndt at gaa i Skole, han har Interesse for Skolen, men den, hvis Barn kun er seks et halvt Aar og først skal begynde om et halvt Aar, har ingen Interesse?

Jeg har sagt det før, og jeg gentager det, at er der noget Hjem, der har Interesse for Skolen og dens Arbejde, er det netop de Hjem, der snart skal have deres førstefødte Barn i Skole. Derfor har jeg i de mange Aar, jeg har været Lærer, netop søgt at gøre Vejen let for dem, fordi de syntes, at de stod overfor noget fremmed og nyt, som de skulde sende deres Børn ind til. Derfor har det sin Betydning, at Forældrene kender den Lærer eller Lærerinde, som Barnet skal begynde hos. Det vilde jo ogsaa være underligt, om Forældre, der maaske har siddet i Skolekommissionen og trofast støttet Skolens Arbejde, skulde miste Interessen for Skolen, saa snart deres sidste Barn var konfirmeret.

Hvis vi skal kalde paa Befolkningens levende Interesse, hvad jeg er ganske enig i, kan det ikke nytte, at vi begynder at dele Befolkningen i to skarpt afgrænsede Dele, med 40 pCt. i den ene og 60 pCt. i den anden, eller hvordan det nu kan blive, og sige til den ene Del: I skal have Stemmeret til Skolekommissionen, men til de andre: I skal ikke have Stemmeret.

Hvad Skoleudvalgets eller Forældreraadets Opgaver angaar, skal jeg ikke kritisere Affattelsen her. Det er jo noget af det samme, der er tildelt det, som vi har tildelt Skolekommissionen. Men vi har ønsket, at der skulde være en samlet Skolekommission for Kommunen, og at denne Skolekommission skulde have Tilsyn med Kommunens samlede Skolevæsen. Derom var vi jo enige i den store Skolekommission, og det forekommer mig ret mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen nu angriber mig, fordi jeg staaar paa det